

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1927-1928/2533

นายสุกิจ เจริญอาชาชัย โจทก์ พันโทมนู ศรีฤทธิ์ชิงชัย จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 420, ป.วิ.พ. มาตรา 224, ป.วิ.อ. มาตรา 2, ป.วิ.อ. มาตรา 5, ป.วิ.อ. มาตรา 46, พ.ร.บ.ธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 54

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีสำนวนหลังซึ่งจำเลยเป็นโจทก์เป็นคดีต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 224 วรรคแรก ศาลอุทธรณ์ไม่รับวินิจฉัยในปัญหาข้อเท็จจริง จำเลยมิได้ฎีกาคัดค้านในปัญหาข้อนี้ แต่กลับฎีกาว่าโจทก์เป็นฝ่ายประมาท และฎีกาเกี่ยวกับจำนวนเงินค่าเสียหาย เป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาล เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย อัยการศาลทหารกรุงเทพได้ยื่นฟ้องจำเลยในความผิดตาม พ.ร.บ.จรรยาบรรณทนายความ พ.ศ. 2522 ซึ่งความผิดตามพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นความผิดต่อรัฐ โจทก์มิใช่ผู้เสียหาย จึงไม่อาจถือว่าอัยการศาลทหารกรุงเทพฟ้องคดีอาญาแทนโจทก์ โจทก์ในคดีนี้จึงมิใช่คู่ความรายเดียวกับโจทก์ในคดีอาญาของศาลทหารกรุงเทพผลของคำพิพากษาคดีอาญาของศาลทหารกรุงเทพย่อมไม่ผูกพันโจทก์ ศาลที่พิจารณาคดีแพ่งจึงไม่จำต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีอาญา.

องค์คณะ

เคียง บุญเพิ่ม · พินิจ ฉิมพาลี · มีพาศน์ โปตระนันท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1927-1928/2533>